

Sparvens visa

Hör du sparver lilla, far du inte illa, när som vintern blir så

sträng och kall? Utan mycken möda lär du dig ej föda,

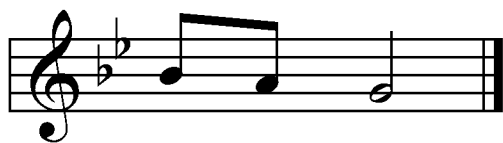
som är nästan minst bland fåglar all Kan du, fågel nätta,

mig helt kort berätta från det allra första minsta med det största?

Säg om dig behagar om din' levnadsdagar ifrån början till din

levnads slut

Utskrivet av Stefan Lindén

1. Hör du sparver lilla, far du inte illa,
när som vintern blir så sträng och kall?
Utan mycken möda lär du dig ej föda,
som är nästan minst bland fåglar all
Kan du, fågel nätta, mig helt kort berätta
från det allra första minsta med det största?
Säg om dig behagar om din' levnadsdagar
ifrån början till din levnads slut

2. När som vintern ändas, våren börjar tändas,
Pappa, mamma leka med varann
Bädden bäddas mjuker, mamma bliver sjuker
Pappa bergar sig så gott han kan
Innan några veckor, skalet sönderspricker
Jag blir kläckt med möda, pappa skaffar föda
Jag blir klädd med fjäder på mitt fina läder:
Innan kort blir jag en mogen man

3. Jag ej länge bi'ar, jag går sta och friar
Slöjder idkas ej uti vår släkt
Mannen not ej binder, hustrun aldrig spinner
sådant ej, men älskas, övas rätt
Ofta skifta maka, men att brygga, baka,
många rätter koka, slöjda, oxar oka
är ej våra seder: Men förlåt jag beder,
kärlek är vårt högsta tidsfördriv!

4. Jag tar mig en flicka, hjärtat börjar picka,
vingen börjar på att sloka ner
Honan stilla sitter, jag av kärlek spritter
Nog utav, jag säger intet mer
Knappt blir månan fuller, innan många kullar
utav ägg och ungar, drottningar och kungar,
som sig sedan para och ej kärlek spara,
så högt släkte, till mång' tusend' led

5. När som dagen börjar, Gud för födan sörjer,
fast jag intet något hushåll har
Sommar'n rik av gröda ger mig nog till föda,
bordet dukas av en nådig Far
Jag har ingen styver, men min tunga klyver
mnga skära toner li i millioner
Jag naturens lagar lyder alla dagar;
det är all den skatt Gud av mig får

6. Hökar, glador, skjöttar gör mig något trötter,
när de mordiskt stämpla om mitt liv
Och när skotten knalla, många af oss falla,
under vår menlösa tidsfördrif
Men min' vingar snälla, när det månde gälla,
frälsa mig från fara, från mång' skott och snara
På Guds makt jag undrar och när åskan dundrar,
gömmer mig i hålen helt förskräckt

7. Hösten ymnigt mättar mig med alla rätter,
säd och frö då vankas överallt
Jag på axet sitter, många korn jag hittar
Dricka får jag utan någon malt
Stinner i min kräva, hämtat utan näva',
klara vattudroppar, utan silverkoppar
Dricka, mat och kläder får jag, och mig gläder,
ty min Gud all omsorg om mig drar.

8. Lustig, nöjd och gläder jag min Gud och Fader
för det minsta grynet lov hembär
Stundom kroppen ryser och när foten fryser,
gömmer jag den uti mina klä'r
När det mörker bliver, jag till sängs mig giver
Uti kalla nätter jag mitt huvud sätter
under vingen lilla, sover sött och stilla
Vaknar glad, om morgon lov hembär.

9. Luften tyckes svalkas, vintern börjar nalkas
Dimba, töckn, stiga mycket opp,
dagar bliva mulna, nättren kalla, kulna,
sådant tvingar nog min lilla kropp
Regn med slask, oväder skämmer mina kläder
Snö och frost de linda, jorden, hårt de binda
Marken öde ligger, jag far kring och tigger
Staten drages in och bröd blir knappt

10. Men naturens amma, som är ock min mamma,
har mig lärt, att högmod är en last
I stall, fähus, skogar och vad finns på logar
plockar jag, som lämnas efter kvast
Blott jag får ett stycke, gör mig lika mycke',
då och då en kärna, tar jag ganska gärna
Endast jag blir mätter, kräseliga rätter
min natur är intet vaner vid

11. Nu jag vet beskriva och i korthet giva
sparvens födsel och dess levnadsätt
Men vår ålder finna, till vad tid vi hinna,
kan jag icke minnas, veta rätt
Gud vet år och dagar, gör vad han behagar
Honom med vår tunga vi lovsäga, sjunga,
tills vår tid blir ute Kort sagt, det blir slute'
födas, leva, dö, till intet bli

12. Vill du, mänska kära, något härav lära,
du som större vett och gåvor fått
Lär din vilja böja och dig allt åtnöja,
tag emot förnöjd båd' ont och gott
Var ej karl förmäten, fly de stygga näten
Lid för syndens lagar, gör vad Gud behagar
Och när döden galler, då först blir det kväller
Kroppen dör, men själen tages upp